

Het Zesde Metaal rockt, zalft, lijdt en vertelt

'Zet jullie hier, dat ik alles expliqueer.' Zo begon Het Zesde Metaal zijn concert in een volle ABClub, en tegelijk een tournee rond zijn jongste album Nie voe kinders. Maar zitten deed niemand, en de band speelde ook niet de muziek die zich daartoe leent.

Toen voorman Wannes Cappelle de tournee rond zijn vorige album Ploegsteert aftrapte, sneed de intensiteit zo diep in het hart dat ze de adem afsneed. Sindsdien heeft hij geleerd dat een concert ook fun mag zijn, en dat songs niet altijd autobiografisch doordacht moeten zijn.

Dat zal het publiek op deze tournee, en in de festivalzomer, kunnen smaken. De sound van Het Zesde Metaal is soms beschaafd, zoals in 'Gie, den otto en ik' en 'In de plaaster'. Maar ook soms van metaal: in de song 'Vakskes' schakelden de vijf muzikanten over op hardcore. 'Verhus' eindigde in een noisesalvo waarvan Cappelle wellicht zelf nog niet bekomen is.

Maar is dat winst? Ja en nee.

Positief is dat de band nu vlot een groot publiek moet kunnen begeisteren met meeslepende ballads, vlotte poprock, ruig metaal en af en toe zo'n Cappelle-belijdenis als 'Ier boe oes' en 'Ip min knieën'.

Maar het contrast is soms groot. 'In de plaaster' en 'Niets doen is geen optie' hadden op ons de impact van een afgekauwd tv-format, en toonden aan dat de passionele verteller Cappelle geen man is voor de middenweg. Er is niets mis met 'Dag zonder schoenen' op de radio, maar live zou die song toch wat gekruider mogen klinken.

Een probleem kan dat niet zijn, want met onder meer Filip Wauters en Tom Pintens in de band kan Het Zesde Metaal schakeren. Soms ramden beide heren gretig weg op elektrische gitaar, maar de combinatie van pedal steel gitaar (Wauters) en toetsen (Pintens) wekte een heel andere gloed op: een atmosferische onderlaag waarin de wenende gitaar Cappelle als een zielsgenoot bijstond. De man schrijft nu eenmaal het soort diepgravende songs die troost bieden.

Wannes Cappelle zelf heeft intussen zoveel op het podium gestaan, als acteur en als zanger, dat hij kracht en vertrouwen uitstraalt .

'Ik haat u niet' blijft een geweldige livesong, 'Ier bie oes' tilt de Vlaamse rock naar hoog niveau, en het hele concert door luisterden we ook naar 's mans teksten, die door onze buurman van A tot Z werden meegezongen. Meeslepend, in elk geval.